

бе по-стара и по-грозна. Ако хубавата Анна станеше монахиня, кой щеше да го наследява? Третата му дъщеря бе жена на сръбския княз Стефан. А престол без наследник, възбуждаше мечтите на много честолюбци...

Алексей кимна с глава.

- Иванко ще получи нашата помощ.

Тогавя Димитри се хвърли на колене пред него и му благодари горещо. Дори дръзна да напомни и второто условие, на което държеше най-много Иванко.

- Покойният севестократор беше обещал дъщеря си Теодора за невеста на брата ми. Затова Иванко отказа да се венчае за годеницата си и възбуди гнева на Асена...

Анна дигна очудено вежди. Никога до тогава не бе мислила за женитбата на дъщеря си, Ала защо не? Добре щеше да бъде ако Теодора станеше българска царица. И веднага отговори:

- Аз нямам нищо против.

Когато жените се оттеглиха в гинекея, императорът свика военен съвет, на който пристъпува и жена му. Решиха веднага да вдигнат войски и да потеглят към българската граница. Но кой щеше да води отрядите? Все пак не беше много приятно да навлезеш в ония опасни планиски проходи, дори и когато си приятел на Търновския господар. Как щеше Петър да посредничи явяването на ромейските войски? Макар и изненадан откъм гърба, пак щеше да им даде достойна ^{отпо}свѣра.

А след два дни почваха в Хиподрума надбягванията между двама прочути бегачи. Можеше ли Алексей да напусне любимите си зрелища, да предприеме тоя женоавистен, опасен и чуден поход? И все пак, такава блазна мисъл, да се сложи крак в ^{снре}нирвземаемото Търново, да се разчисти с ^инепрестъпното размирно гнездо.